

ven spiser fisk som aborre, brasen og ørred. Det er fisk, der ville have spist de smådyr, som spiser algerne, og skarven bevirkede altså, at der efterhånden kommer flere smådyr til at spise algerne, så bliver der færre alger i søen, og på trods af skarven bliver der altså klarere vand i søen.

Det er jo et eksempel på, at mennesket og skarven kan leve udmærket sammen i god forståelse. Ved at spise disse såkaldte fredsfisk, gør skarven det i den sø, som kommuner og amter andre steder har betalt i dyre domme for at opnå, nemlig at få klarere vand. Derfor synes vi i Enhedslisten ikke, der er grundlag for at gennemføre det forslag, der her foreligger.

Skarvpopulationen i Danmark er også ved at stabilisere sig omkring 40.000 ynglende par, og det er faktisk mindre end biologerne regnede med, dengang forvaltningsplanen blev lavet. Det ser ud til, at den naturlige populationsstørrelse for skarver i Danmark er nået og har fundet sit leje. Der er altså ingen grund til noget særligt hysteri på dette område.

Vi mener ikke, jagtzonen på 100 m fra bundgarn bør udvides. Formålet er jo at skræmme skarverne lige i nærheden af bundgarnet, og det kan sagtens klares inden for 100 m.

Vi mener heller ikke, det er nødvendigt med tiltag i forbindelse med de såkaldte put and take-søer. Disse søer er jo en kraftig manipulation af naturen, og det er muligvis så i orden, at man har lyst til at skabe et naturligt miljø og udstille sine fisk på den måde, men man skal ikke straffe skarverne, fordi de også godt kan lide fiskene. Vi forstår slet ikke, at man kan finde på at foreslå, at det offentlige nu skulle til at afsætte midler til denne opgave.

Jeg vil slutte med at sige – og her taler jeg som EU-ordfører – at man nok skal være forsigtig med at rejse spørgsmålet om det direktiv, for det direktiv er mig bekendt vedtaget på ulovlig vis, da der i Unionstraktaten slet ikke er grundlag for at lovgive på dette område. Det ligger uden for EU's beføjelser, men alligevel har man gjort det. Derfor tror jeg, man skal være forsigtig med det, for det eneste, EU lovligt kan gøre, er simpelt hen at afskaffe direktivet. Og jeg tror ikke, forslagsstillerne har tænkt på det EU-retlige problem, da de fremsatte dette beslutningsforslag.

Jeg gør bare opmærksom på, at en ændring som her foreslået vil være lige så ulovlig som det oprindelige direktiv.

Sonja Albrink (CD):

CD har støttet Danmarks arbejde med at beskytte truede dyr og planter og beskytte truede naturtyper andre steder på kloden. Danmark har ikke så forfærdelig mange arter i almindelighed og da slet ikke ret mange arter, som er sjældne på verdensplan. Derfor har Danmark selvfølgelig en forpligtelse til at passe på sin bestand af skarv.

Men der er grund til at foretage en fornuftig afvejning af, hvordan beskyttelsen af skarven skal ske. Ligesom vi accepterer, at man skyder elefanter eller andre sjældne dyr, hvis deres levesteder ikke kan bære flere eksemplarer, må vi selvfølgelig afveje de forskellige modsatrettede hensyn, der gør sig gældende, for så vidt angår skarven. F.eks. er det mærkeligt, at man ikke for længe siden har grebet ind over for en af de allerældste skarvkolonier på Omø nede ved Glænø på Sydvestsjælland. Her har en skarvkoloni på ca. 20 år fuldstændig udryddet en oprindelig i øvrigt fredet bevoksning af småbladet lind, hvilket er en stor sjældenhed. Ved at lade være med at gøre noget har man helt bestemt også truffet en beslutning og altså valgt den ene sjældne art frem for den anden, og det endda uden at overveje, at skarven ikke længere har sine naturlige fjender. Derfor bør man se på, om mennesket ikke skal påtage sig den del af den regulerende rolle, som naturen selv klarede tidligere.

Venstres og De Konservatives beslutningsforslag om regulering af skarven tager først og fremmest sigte på konfliktområderne i forhold til erhvervsfiskeriet. Jeg synes, man skal passe på med at tage sådan nogle specifikke hensyn. I stedet for skal man se på de overordnede retningslinjer og på, hvad der tjener naturbeskyttelsen bedst.

Vi kan i CD ikke støtte Venstres og De Konservatives retningslinjer for regulering af skarvbestanden, men vi vil gerne være med til at drøfte en mere generel stillingtagen til skarvbestandens forvaltning og skarvens prioritet i forhold til andre naturelementer.

Ole Donner (DF):

Jeg vil godt gøre fru Sonja Albrink opmærksom på, at det ikke alene er Venstre og De Konservative, men at det også er Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet, der er forslagsstillere af dette beslutningsforslag om en regulering af skarvbestanden.